

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 12. Patrocinium D. Josephi in doloribus calculi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

medio Prati amoenissimi constitutos esse adverterunt. Ita Flores Scraphici in Apparit. B. V. pag. 8.

CAPUT XII.

Patrocinium Divi Iosephi in doloribus calculi.

I. **I**N hoc morbo satis frequentissimi maxime se Divus Iosephus invocatus reddit propitium, sine dubio propterea quod ad illum sæpius deficiunt remedia humana: Quamvis autem in hoc genere creberrima sint ubique ejus auxilia, sola tamen illa referre mihi sufficiet quæ in *Æde* ejus miraculosâ Facontina Antuerpiæ, quæ est Ordinis Canonissarum Regularium Sancti Augustini patrata sunt, ex Omazurino in libello Teutonico de Sancto Iosepho ejusque Antuerpiæ cultu. Igitur ad rem.

II. *Henricus vande Sanden* octodecim annorum adolecens filius *Joannis vande Sanden & Margarete Vasseur*, calculi doloribus acutissimis biennio toto excruciat, præcipue autem anno 1639. à Festo Sancti Joannis Baptistæ usque ad 16. Augusti, ita ut nec quiescere, nec dormire posset, & *Lazarus Marquis*, expertissimus Medicus nullam ei ab humanâ virtute amplius sperandam sanitatem judicaret, materno admonitu commendavit se Divo Iosepho; atque ad ejus Sacellum Facontinum accessit, ubi cum pias preces & vota ad Sanctum fundit, subito magnâ cor suum premi angustia sentiens, egredi festinavit, atque ad reddendam urinam secedens unâ cum illâ duos quadrangularis formæ lapides emisit, eâ magnitudine, ut digiti auricularis articulum unum adæquarent, neque ab eo tempore quidquam amplius istius molestiæ sensit, sed in hodiernam diem sanus persistit.

III. *Elizabeth Sillevorts* 16. ætatis suæ anno Facontinarum associata cœtui, jam quadragesimum secundum attigerat, extremis tribus, totidemque mensibus, usque adeo gravata concreto intra vesicam calculo, ut urinam,

eo præpediente, emittere nunquam nisi per cruciatos extremos posset, toto corpore tremens ac sudans dum se exonerare nitetur, sæpè etiâ febres è tormento tali tantoque patiens. Quare deputandæ duæ ad ejus obsequium sorores fuere, quæ corporis agitationem nimiam in eo articulo prohiberent, misellam hinc inde sustinendo: Interim læsis tam insolitâ violentiâ meatibus, jam toto sæqui anno retentivam amiserat facultatem, & quidquid ei defluebat postremis tribus, quibus sic afflicta fuit septimanis, purè foetentissimo turbidum, vitium exulceratæ indicabat vesicæ. Ita cum ad extremum febres accreuerent, & exhaustis viribus prorsus debilem reddidissent, conclamatum de vitâ ejus pronuntiarunt Medici, quandoquidem neque Chirurgica sufficere poterant instrumenta ad exemptionem lapidis tam enormiter grandis, quantum esse monstrabant indicia, neque Medicinæ ad ejus dissolutionem per sæquiannum adhibita, neque aliæ solis doloribus mitigandis altero sæquianno præparatæ, quidquam proficerent: Omni igitur humanâ spe destitutam se videns, meliorem sibi in cœlo medicum quæsit, totamque spem suam in Sancti Iosephi meritis apud Deum reposuit, pridem erga eundem non modicè affecta: ut autem auxilium ejus mereri posset, diù noctuque gestare constituit cingulum sub illius invocatione benedictum, cumque vehementissimus urgeret dolor laboranti parti applicare, addens de Superiorum consensu quidquid vel per se facere ipsa, vel curare per alios poterat piorum operum, sacrificiorum, mortificationum, atque votorum, tantâ cum fiducia, ut cum preces precibus, novenas novenis, vota votis, etiam per omnem vitam obligaturis adderet, non vereretur matri Priorissæ dicere, certa esto mater, quod auxiliante S. Iosepho meo ipsum tibi lapidem vivens ac sana in manus sim traditura.

IV. Ergo cum intendisset quantum poterat devotionis affectum, & decimo die Junii anni 1649. suis & sororum perfusa lachrymis, inter cruciatos intolerabiles, & sustentantium sociarum manus,

fff

manus,

manus, genuflexa coram imagine Divi Iosephi persisteret, per consuetos irinæ meatus ultro descendit tantus lapis, quantum maximum ovum Gallinæ, quem ipsamet manu suâ extrahens, in manum tradidit Matris Priorissæ, ut multoties ei tam asseveranter promiserat se facturam: & exinde sanâ & incolumis si quæ alia toto tempore vitæ suæ mansit, lapide in Sacello præfato Divi Adjutoris Facontino appenso ad perpetuam miraculi tam memorabilis memoriam, ubi cum stupore ab omnibus cernitur.

V. Anno 1654. matronæ cuidam filiolus erat quadrimus, & ipse ab arenosâ concretionem extremè afflictus, cui præmissâ exploratione consuetâ, sectionem meditabatur chirurgus tentandam intra dies perpaucos: verum cum interea intellexisset Mater quam miraculosum sese Sanctus Iosephus ostendisset in ejiciendo illo, quem mox diximus, lapide, plena fiduciæ ad eum properavit Sacellum, precibusque ibidem pro sanitate filii sui ardentem effusis, domum rediens, puerum, quem inter cruciatus reliquerat, vitæ mortisque vel sperandæ vel metuendæ ambiguum, prorsus sanum reperit.

VI. Anno 1660. vir perquam honestus sextam hebdomadem lecto affixus decumbebat, & nihil proficientibus medicinis, inter mortuos, penè jam numerabatur propter impotentiam solvenda urinæ: qui demùm postquam ad Sanctum Iosephum in valle Facontinâ mirificum, spem animumque crexit, calculum egressit, & quod animo proposuerat, opere executus, plenam habuit sanitatem.

VII. Eodem anno 1660. mulier quædam gravissimos è calculo dolores patiens, animi sui propositum de implorando in Valle Facontinâ Divi Iosephi Patrocinio ad medelam, Confessario suo aperuit: Et hic quidem ad id se confessione præviâ preparantem, conatus est devotionem illius avertere ad aliquem alium Sanctum, cuius & eisdem Reliquias eodem tempore tradidit: verum illa, citra contemptum ejusquam, scrupulo sibi ducens alium præ Sancto Iosepho habere quantumvis magni nominis ac virtutis Sanctum,

perseveravit in eo solo, ut proposuerat, invocando, & intra breve tempus, emissis duobus calculis, omni dolore se liberam sensit.

Plura non addo quæ ab illo tempore quo hæc Omazurinus citatus recensuit ibidem contigerunt, alia quoque innumera sileo, quæ ab aliis etiam in hoc genere referuntur alibi facta: Cum enim hæc sufficiant ad propositum nostrum, nolo excedendo sponsonem meam initio factam, onerare Lectorem.

CAPUT XIII.

Patrocinium D. Iosephi contra Pestem singularissimum.

CERTUM est mala corporalia, quocumque vocentur nomine, quæ particularibus eveniunt personis, esse ætius simè signa peccati & propter illud effectus iræ Dei: patet in illo languido Joan. c. 5. cui restitutâ sanitate dixit Dominus JESUS. *Vade & noli amplius peccare, ne deterius aliquid tibi contingat.* Non tamen semper: unde Christus sciscitantibus de cæco nato Apostolis, *Quis peccavit hic an parentes ejus ut cæcus nasceretur?* Respondit neque hic, neque parentes ejus, sed ut manifestetur opera Dei in illo.

Et patet in Abele justo, ab impio fratre Cain in ipsis mundi cunis interfecto: in Iosepho Ægypti pro-Rege Gloriosissimo, à scelestis fratribus per invidiam in servitutem vendito, per Heram impudicam in carcere posito, & per plures annos detento: In Jobo patientissimo, ex Principe usque ad sterquilinum prostrato: In Daniele Prophetâ illuminatissimo, in lacum leonum misso: In Joanne Baptistâ Prophetarum maximo, ab Herode capite diminuto: In Sanctorum Innocentium grege, ab altero Herode loco Christi encato.

Sed quoad mala communia qualia sunt bellum, fames & pestis. Certum est illa nunquam evenire nisi ob peccata populorum, quamvis illis etiam boni involvantur ob rationes Deono-